

ønske, at vi i denne Samling kunde komme til et Resultat.“ Maa jeg spørge, om jeg skal læse mere, eller er dette det betydningsfulde? Det lader til, at jeg skal læse videre. „Jeg tror, det er to meget flinke og dygtige Etater her i Landet, og jeg vilde ønske, man kunde komme dem til Hjælp, og at man her fra Tinget kunde gøre disse Forslag saaledes færdige, at det ikke nu som før skulde ende med, at Ministeren og Landstinget kunde fremsætte Paastanden om, at Ansvaret for, at disse Lønningslove ikke blive førte igennem, laa paa Folketinget. Jeg vil endnu nævne en Lønningslov, som jeg vilde ønske, vi kunde faa behandlet — vi have ikke faaet den forelagt i Aar — det er Lønningsloven for de lærde Skolers Lærere. Jeg tror, at der blandt dem er megen Trang til at faa en Forhøjelse af deres Lønninger“. Skal jeg læse mere?

Formanden: Det ærede Medlem bør sikkert holde op.

Zahle: Jeg kan ikke høre, hvad den ærede Formand siger.

Formanden: Det ærede Medlem kan godt standse med Oplæsningen af Citatet.

Zahle: Ja Tak, men hvis ikke den ærede Formand kræver, at jeg skal høre op, kan jeg saa godt fortsætte.

Formanden: Jeg finder, det er et alt for langt Citat.

Zahle: Saa kan jeg altsaa ikke citere mere. Saa meget har jeg dog citeret, at det vil ses, at denne Udtalelse er en almindelig Udtalelse om Sympati for, at lavere Lønnede Embedsmænd kunne faa Lønforhøjelse, og derunder ogsaa en Udtalelse om, at det nok kan være, at der er Officerer, der sidde i smaa Kaar og kunne trænge til Lønforhøjelse. Men alt dette er intet Vidnesbyrd om, at Dr. Edvard Brandes skulde ønske en saadan i en Situation som den foreliggende, hvor vi staa over for en hel Omorganisation af vort Militærvæsen og dermed efter al Sandsynlighed en fuldkommen Omkalfatring af hele Løjtnantsstillingen. At Dr. E. Brandes skulde mene, at det nu var rigtigt at skride til en Forhøjelse af disse Lønninger . . . (*En Stemme:* Der maa være mere endnu!) Der er rimeligvis ogsaa mere endnu, men nu maa jeg ikke læse mere. Ikke det mindste kan man

faa ind i det, som den nuværende Privatmand den Gang har sagt, der kan tale til Fordel for nu at vedtage en Forhøjelse af disse Lønninger.

Lad mig for øvrigt med det samme over for det høje Ting omtale noget, som i og for sig ikke har interesseret mig, fordi det i sig selv er saa hovedløst og urimeligt, noget, som det ærede Medlem for Løvel i Aar har omtalt gentagne Gange paa Møder Landet over, jeg tror endog gentagne Gange her i Tinget. Det ærede Medlem bliver ved og bliver ved med en underlig Aandsforladthed og Udtværetthed at holde de Taler om igen, som han har holdt ude i Landet. Her i Tinget kører han op med, at „Politiken“ skal have anbefalet Forhøjelse af Løjtnantslønningerne. Det er noget, hvis Urigtighed paa Forhaand er enhver fuldkommen indlysende, og det har derfor heller ikke interesseret mig at gendrive det. Enhver ved, at „Politiken“ er en Modstander af disse Forslag, og det har ikke en Gang interesseret mig at efterse det Nummer af „Politiken“, det ærede Medlem i den Henseende paaberaaber sig. Men da jeg i Gaar forlod Salen, kom „Politiken“s politiske Redaktør til mig og sagde: Ved De, hvorledes det forholder sig med dette? Saa sagde jeg: Det ved jeg saamænd ikke, men det er klart nok, at det er noget løst Snak, for „Politiken“ har selvfølgelig aldrig nogen Sinde anbefalet Forhøjelse af Løjtnantslønningerne. Nej, selvfølgelig ikke, sagde han, „men Forholdet er, at vi bragte i „Politiken“ et Billede af Generalmajor, afgaaet Krigsminister Madsen en Dag, hvor der var sket nogle pludselige Begivenheder i vor Politik.“ Om det var den Dag, de 4 Ministre gjorde Strike, eller den Dag, det ny Ministerium var blevet dannet uden Krigsminister Madsen, eller hvilken Dag det var, kan jeg ikke oplyse, jeg har aldrig selv gidet saa meget som efterse det Nummer af „Politiken“ hvortil der sigtes, for det hele er fuldkommen ligegyldigt. Der blev da, sagde Redaktøren, af en Indsender skrevet en lille bitte Artikel, der ledsagede Generalmajor Madsens Billede, og i denne opregnedes rent systematisk, hvad Krigsminister Madsen havde udført og hvad ikke. Blandt de Bedrifter, han havde udført, anførtes, efter hvad der blev sagt mig, at han havde gennemført Forsøgsforplejning for en Del af Hærens Mandskab samt en Forhøjelse af Underoffice-rernes Lønninger. Derimod havde han ikke gennemført nogen Forhøjelse af Offi-